

ความสงบพอง่าย ความวุ่นวายพบยาก

เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 3553 คุณหมอรัศมี และคุณหญิง สมปอง
วรรณิสสร สองอุบาสกอุบาสิกา ผู้มีความเชื่อว่า การส่งเสริมให้พระภิกษุ
สงฆ์สามเณร ได้มีการศึกษา สามารถเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ดี เป็นการ
วางรากฐานพระพุทธศาสนาให้มั่นคง ได้ถวายที่ดินจำนวนหนึ่งร้อยไร่เพื่อ

สร้างมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย
ที่อำเภอวังน้อย จังหวัดอยุธยา โดยมีหลวง
พ่อปัญญาณรงค์ เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ

ในการหาทุนก่อสร้าง จนแล้วเสร็จเป็นสถานศึกษาของพระภิกษุสามเณรถึง
ทุกวันนี้ ได้โทรศัพท์เที่ยวตามหาอาตมาจนพบ

อาตมาเคยรู้จักอุบาสกอุบาสิกาทั้งสองท่านนี้ที่ประเทศไทยเมื่อหลายปีที่แล้ว
เมื่อคราวไปประชุมเรื่องพระพุทธศาสนาที่รัฐสภาด้วยกัน จากนั้น หลากๆปี
จึงได้พบกันสักครั้ง บางทีก็พบในประเทศไทย บางทีก็พบในประเทศ
อเมริกา แม้สังขารของท่านทั้งสองจะอ่อนล้าลงไปตามวัยที่เลขเลขแปรไป

แล้ว แต่จิตใจที่รักชาติ รักพระพุทธศาสนายังเข้มข้นจริงจั่งเช่นเดิม

เมื่อท่านได้เดินทางมาอเมริกาก็พยายามติดต่อจะขอพบเพื่อจะได้พูดคุย เรื่องราวต่างๆ ตามประสานที่มีความเห็นตรงกัน เมื่อติดต่อไปที่วัดพุทธ ปัญญา ก็ทราบว่าคุณได้ออกเดินทางจาริกมาจำพรรษาที่ Fairbanks Alaska เสียแล้ว ครั้นจะเดินทางมาเยี่ยมถึงที่นี่ก็ประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงตารางการเดินทางที่ยุ่งยาก เพราะต้องเพิ่มเติมเส้นทางสายใหม่ เข้าไป จึงได้แต่โทรศัพท์มาตามหา แต่ก็ติดต่อยาก เพราะอาตมาไม่มี โทรศัพท์มือถือ กว่าจะติดต่อกับคุณปัญญาซึ่งทำงานอยู่ในค่ายทหารได้ก็ใช้ เวลานานทีเดียว แต่เมื่อคิดถึงกันจริงๆ ก็ติดต่อพูดคุยกันจนได้ เพราะคุณ ปัญญาทำงานเสร็จแล้วก็รีบปิ้งนำโทรศัพท์มาให้ติดต่อด่วน

ความตั้งใจ ความจริงใจ และความเต็มใจจึงชนะอุปสรรคต่างๆ ได้ไม่ ยาก เนื่องจากมีเวลาคุยจำกัดมากก็ได้แต่กล่าวคำระลึกถึงและประทับใจแก่ กันและกัน แม้จะได้คุยกันในระยะสั้นแต่อุบาสกและอุบาสิกาทั้งสองท่านก็ ได้ตั้งปัญหาด้วยความเป็นห่วงบ้านเมืองว่า ทำอย่างไรบ้านเมืองของเราจึง จะสงบเสียที ทำอย่างไรความปรี๊ดแตกแยกที่มีมาอย่างยาวนานจึงจะเบา บางลงและกลับไปแบบสนิทชิดเชื้อกันดังเดิม

อาตมาก็ตอบไปว่า

1. ความจริง ความสงบพบได้ง่าย ความวุ่นวายพบได้ยาก ความวุ่นวายทางการเมืองไทยที่มีมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน เป็นตัวอย่างที่ดีของความจริงข้อนี้ ลองนั่งสงบๆ แล้วลองย้อนกลับไปดูซิว่า การสร้างความวุ่นวายให้บ้านเมืองแต่ละครั้งนั้น ทำได้ง่ายหรือทำได้ยาก ราคาถูกหรือ

แพง หากมองกันอย่างตรงไปตรงมาก็จะพบความจริงว่า การที่จะนำคนจำนวนหมื่น จำนวนแสนเข้ามารวมตัวกันบนถนนสายสำคัญๆ ในกรุงเทพฯ เป็นเรื่องที่กระทำได้ยาก การชักชวนคนจำนวนหมื่นให้มานอนกลางถนน ตากฝน ตากแดด ตากยุง ทน

ร้อน ทนหนาว เป็นเวลานานๆ ก็เป็นเรื่องยากเสียแล้ว การปรุงอาหารให้คนเป็นหมื่นเป็นแสนรับประทานวันละสามมื้อก็ยาก การหาน้ำดื่มให้คนเป็นหมื่นเป็นแสนดื่มอย่างเพียงพอก็ยาก การหาน้ำอาบให้คนเป็นหมื่นเป็นแสนได้อาบอย่างทั่วถึงก็ยาก การหาห้องน้ำให้คนเป็นหมื่นเป็นแสนจับถ่ายตามกฏธรรมชาติที่จะต้องขับออกเมื่อท้องเต็มก็ยาก การจัดจ้างจัดหายานพาหนะมาบรรทุกคนจำนวนหมื่นจำนวน

แสนเดินทางจากต่างจังหวัดก็หาได้ยาก เรื่องที่ยกมาให้ดูง่ายๆ เพียงไม่กี่เรื่อง ก็ยากมากแล้ว ส่วนที่ยังเหลือก็ลองช่วยคิดกันดู ล้วนแต่เป็นเรื่องยากๆทั้งนั้น ยังไม่นับถึงความยากลำบากร่วมกันทั้งเจ้าถิ่นและผู้มาเยือน ยามผู้นำขบวนเขาอยากจะแสดงแสนยานุภาพ แล้วนำผู้คนเรือนหมื่นเรือนแสนปิดถนนบ้าง สถานที่ราชการบ้าง ความเดือดร้อนกระจายไปทั่ว

2. ความสงบขบง่าย ทุกคนต่างมีบ้าน มีเรือกสวนไร่นา มีอาชีพต่างๆ ตามที่ตนถนัดอยู่แล้ว เพียงแต่ตื่นเช้าขึ้นมาด้วยความสดชื่น ออกกำลังกายพอสมควร อาบน้ำชำระร่างกายให้สดชื่น สวดมนต์ไหว้พระให้จิตใจสดใส แล้วเดินทางไปทำงาน ตามหน้าที่ของๆ ตน โดยไม่คิดเบียดเบียนใคร ตั้งใจทำหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด หมดเวลาทำหน้าที่ ต่างเดินทางกลับบ้านมาพักผ่อนเพื่อเตรียมตัวต่อสู้กับงานในวันต่อไป หากพลเมืองไทยทุกคนทำแค่นี้ ความสงบจะเกิดขึ้นมาทันที เมืองไทยจะกลายเป็นเมืองสวรรค์ที่น่าท่องเที่ยวมาลงทุนภายในชั่วข้ามคืน ความสงบเกิดขึ้นได้ง่ายๆจริงๆ เพราะในจิตใจของคนทุกคนปกติก็มีความสงบอยู่อย่างเหลือเฟือ ส่วนความวุ่นวายเกิดมาที่

หลังเมื่อไปเข้าใจผิดปล่อยให้กิเลสมาปรุงแต่งแล้วเพลินตามไปเท่านั้น ถ้ากลับมาหาจิตที่มีอยู่ตามธรรมชาติก่อนปรุงแต่งก็จะพบความสงบสบายแบบง่ายๆ

3. ทำอย่างไร ความสามัคคีจึงจะกลับมาสู่สยามเมืองยิ้มอีกครั้งหนึ่ง
- แน่นอนที่สุดการจะช่วยให้บ้านเมืองสงบมีรอยยิ้มกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการรณรงค์ให้ร้องเพลงสยามเมืองยิ้มของพุ่มพวงดวงจันทร์เพียงอย่างเดียวคงจะไม่พอ แต่จะต้องปลูกจิตสำนึกสร้างความฝันร่วมกันว่า วันหนึ่งบ้านเมืองต้องสงบ ต้องเริ่มต้นที่เห็นร่วมกันก่อน ต้องกลับมาเคารพกฎหมายบ้านเมืองกันอย่างจริงจัง อย่าเข้าใจผิดว่าการทำผิดละเมิดกฎหมายเป็นหน้าที่พลเมือง ส่วนการรักษากฎหมายเป็นหน้าที่ของตำรวจ เป็นหน้าที่ของรัฐบาล แต่จะต้องฝังจิตสำนึกว่า จะไม่กระทำความผิดกฎหมายไม่ว่าในสถานการณ์ใดๆ และสิ่งที่สำคัญที่จะต้องตระหนักร่วมกันอีกข้อหนึ่งว่า สี่ห้าปีที่ผ่านมาปวงชนชาวไทยทั่วไปใช้ความโกรธและความเกลียดชังเป็นพลังขับเคลื่อนประเทศจนเกิดวิกฤติ สถานีวิทย์และโทรทัศน์ทุกช่องมีแต่เสียงก่นด่ากันตลอดเวลา นั่นหมายถึงไฟแค้นที่ลุกโพล่งเผาเผาท่วมใจ จนลาม

ออกมาข้างนอก เฝ้าบ้านเฝ้าเมืองวอควาย
หายนะดังเป็นที่ประจักษ์แล้ว ผู้อยู่เบื้องหลัง
ความวุ่นวายของบ้านเมืองที่แท้จริง คือ ความ
โกรธแค้น เกลียดชัง

4. ต้องเปลี่ยนความเกลียดชังให้เป็นความรัก เพราะประจักษ์แล้วว่า ความ
เกลียดชังไม่เคยช่วยให้พวกเราปวงชนชาวไทยมีความสุขเลย ต้องทน
ทุกข์ร่วมกันมาตลอด เพราะเรามัวเพลินทำแต่ของยากๆ กันมาตลอด
ทั้งๆที่ความรักทำได้ง่ายกว่าความเกลียดชัง การช่วยกันทำความ
สะอาดบ้านเมืองง่ายกว่าการเฝ้าบ้านเฝ้าเมืองเป็นไหนๆ การช่วยเหลือ
เกื้อกูลกันทำง่ายกว่าการตามล่าตามฆ่ากันเป็นไหนๆ การพูดให้
กำลังใจทำง่ายกว่าการใส่ร้ายป้ายสีกดขี่กันเป็นไหนๆ การร่วมมือ
ช่วยกันสร้างสรรค์ทำง่ายกว่าการคอยขัดขวางบั่นทอนกำลังใจเป็น
ไหนๆ การให้อภัยทำได้ง่ายกว่าการผูกโกรธเป็นไหนๆ เมื่อปรับ
ความเข้าใจเสียใหม่จากเข้าใจผิดเป็นเข้าใจถูก มาทำ พูด และคิดให้
ถูกต้องแบบง่ายๆ ไม่นานบ้านเมืองก็จะสงบสุขได้ดังที่เคยเป็นมา
รอยยิ้มที่หายสาบสูญไปชั่วขณะก็จะแบ่งบานทั่วไทยอีกครั้งหนึ่งเพราะ

รอยยิ้มไม่ได้หายไปไหนยังอยู่บนใบหน้าของทุกคน พร้อมจะปล่อย
ยิ้มออกมาทุกครั้งเมื่อใจสั่งมา

แม้เรื่องที่กำลังมานี้จะเป็นเพียงความฝัน แต่อย่าลืมว่า ความฝัน
หลายอย่างกลายเป็นความจริงมามากต่อมากแล้ว ความสุข ความสงบ
จะกลับมาสู่คนไทยก็ไม่ใช่เรื่องไกลเกินฝัน เพียงแต่ขอให้เราร่วมมือ
ร่วมแรงและร่วมใจกันเท่านั้นฝันก็จะเป็นจริง บทเพลง ราววัลแด่คน
ช่างฝัน ของจรัล มโนเพชร พร้อมจะดังกะหิมะขึ้นเป็นกำลังใจแก่คน
ไทยผู้มีฝันอันยิ่งใหญ่ให้เดินไปสู่ฟากฝั่งฝันทุกผู้ทุกคน

24 สิงหาคม 2553

Fairbanks, Alaska.

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้าแห่งสยามเมืองยิ้ม

www.skytemple.org